

آشنایی با ایمان کلیسا ۱ / ۵

عیسا کیست؟

«پس قوم اسرائیل، جملگی به یقین بدانند که خدا این عیسا را که شما بر صلیب کشیدید، خداوند و مسیح ساخته است» (اعمال رسولان ۳۶:۲)
[اولین شاهادت پطرس]

آن چه بعضی ها می گویند . . .

مسیح که به یونانی کریستوس و به عبری ماشیح می گویند، در عهد قدیم به معنای کسی است که روغن مقدس بر سرش ریخته باشند و این نشانه‌ی فرستادگان خداست. در عهد جدید مسیح کسی است که خدا او را فرستاده تا مردمان را نجات دهد، و از خدای پدر روح القدس را دریافت کرده و توسط او مسح شده است. القاب و عنوان‌ی مختلف دیگری در انجیل به عیساداده شده مثل: عمانوئیل، پسرانسان، پسر داد، پسر خدا و غیره.

نام عیسا که در قرآن آمده، از اسم عیسو پسر بزرگ اسحاق که حق نخست زادگی خود را به برادرش یعقوب در عوض آش عدس فروخت (پیدایش ۲۵: ۳۰-۳۱)، گرفته شده است. گویا یهودیان به تمسخر این اسم را به عیسا نسبت دادند اما اسم صحیح عیسا، عیسوع می باشد به معنی «یهوه نجات می دهد»، (متی ۲۱:۱).

دستان عیسا آن قدر لقب مسیح را تکرار کردند که خیلی زود آن‌ها را «مردمان مسیح» یا مسیحیان نامیدند. بعضی نیز عنوان «نصرانی» گرفتند که در زبان پهلوی به آن‌ها ترسا گفته می شد.

* عیسا پیامبری بوده که قومش کلام او را قبول نکردند.
* عیسا، ماشیح یهودیان بود، یعنی مسیحی که پیامبران پیشین اعلام کرده بودند.

* عیسا یک روایابین بود و آرمانی دست نیافتنی را موضعه می کرد. در واقع مسیحیت دین فرشنگان و انجام فرامین آن بسیار دشوار و غیر ممکن می باشد.

* عیسا پیغمبری بزرگ بود و حتی روح الله و مسیح خداوند نامیده شد و چون شاگردانش تصور کردند که کشته شد و رستاخیز کرد به غلط اعلام کردند که او پسر خداست.

این عیسا کیست که به گونه‌های مختلف در ک شده است؟ توسط آن‌هایی که زندگی و پیام او را برای ما روایت کرده‌اند، شاگردانش بوده‌اند و او را «ماشیح» یا «کریستوس» نامیدند.

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- عیسا زنده است

عیسا، یک روز جمعه در جایی که روی صلیب میخکوب گردیده بود جان سپرد، در برابر مادرش، دوستانش و دیگران. او وفات یافت و روحش را به خدا سپرد. صبح یکشنبه، قبر او خالی بود. همان روز، خود را به دوستانش آشکار کرد. آن‌ها بدن او را لمس کردند، زخم‌هایش را دیدند و با او طعام خوردند. واقعاً خود او بود! به آن‌ها گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین، به من داده شده است [...]» و اینک من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم (متی ۲۰:۲۸-۲۹).

عیسا برخاسته است بنابراین (رستاخیز او مثل زنده شدن ایلعاذر نیست که دوباره مرد) بر مرگ پیروز گشته و خداوند زندگان و مردگان و سرچشمه‌ی حیات واقعی می‌باشد؟؟؟؟ این بشارت عظیمی است که مسیحیان از بیست قرن پیش به این طرف به همه‌ی انسان‌ها اعلام می‌کنند.

۲- عیسا کیست؟

از همان ابتدا، تولد عیسا رازگونه بود. او پدر انسانی نداشت و مادرش، مریم، باکره بود و عیسا در او، تنها به اراده‌ی خدا و قدرت روح القدس تولد یافت (لوقا ۲۶:۲۸-۲۷).

لیکن عیسا اغلب از خدا به صورت خاصی سخن می‌گفت: مثل کسی که با او بسیار صمیمی باشد و او را از درون بشناسد. در نیایش چنان با خدا سخن می‌گفت که گویی او را می‌بیند و می‌شنود. خدا را پدر خطاب می‌کرد و می‌گفت: «تو ای پدر در من هستی و من در تو... و ما یک هستیم» (یوحنا ۲۲:۱۷). اما به جای کلمه پدر از لقب پر از صمیمیت «ابا» استفاده می‌کرد (مرقس ۳:۳۶؛ رومیان ۸:۱۵؛ غلاطیان ۴:۶).

در انجیل، دوبار، به هنگام تعمید عیسا و هنگام تجلی او، خدای «پدر» اعلام می‌کند: «این است پسر حبیب من که از او خشنودم. او را بشنوید!» (متی ۳:۱۷، ۱۷:۳).

چه کسی می‌تواند کلمات پدر یا پسر را، که به خدا نسبت داده‌اند در ک کند؟

با این حال، خدا این کلمات را می‌گوید. در این جا رازی هست، راز خدا، که عیسا از آن آگاه است و می‌خواهد ما را نیز از آن آگاه سازد. نه تنها در کلمات بلکه در رفتارش، و در معجزه‌هایش نیرویی از زندگی و محبت احساس می‌شود که از ماورای انسان می‌آید.

بعد از رستاخیز پر جلال عیسا، شاگردان به تدریج در ک کردند که او کلام خدا («پسر خدا») است که از ازل نزد پدر وجود داشته است و شروع کردند او را خداوند بنامند. (ر. ک، برگه شماره‌ی ۱/۱، خدا کیست؟)

۳- مأموریت عیسا

خود او گفته است: «من آمدم تا ایشان (انسان‌ها) حیات یابند و آن را زیادتر حاصل کنند» (یوحنا ۱۰:۱۰).

* در تمام اعمال او، محبت عظیمش نسبت به بیچارگان و کوچکان و گناهکاران دیده می‌شود. او می‌گفت: «نه

فرقه ای از یهودیان به نام فریسیان، عیسا را به عنوان شخصی ناپاک و نجس محکوم می کردند. اما پاکی چیست؟ (متی ۲۳:۲۶؛ مرقس ۱۹:۷؛ لوقا ۱۱:۳۷؛ تیطوس ۱:۱۵).

* او به همه پیشنهاد می کند که از درآشتی با خدا درآیند و با او رابطه‌ی جدیدی برقرار کنند: رابطه‌ای توأم با اعتماد و محبت پدر- فرزندی، یک عهد جدید میان خدا و بشریت.

* او امروز نیز به هر انسانی بخاشایش و محبت پدر را عرضه می کند. می خواهد از تمام انسان‌ها یک قوم جدید بسازد، قومی از برادران و خواهران که در آن هیچ تبعیض نژاد و زبان یا طبقات اجتماعی وجود ندارد.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

* آن‌ها با عیسا همراه می شوند: می دانند که او همواره با آن‌هاست، با او سخن می گویند و به کلام او گوش می دهند و به رهبری او تسلیم می گردند تا همیشه با او بمانند. (یوحنا ۱:۳۸-۳۹؛ اول یوحنا ۶:۲۴).

* مسیحیان با عیسا نیایش می کنند. عیسا گفته بود: «من تاک هستم و شما شاخه‌ها، آن که در من می ماند و من در ادامه بسیما می آور» (یوحنا ۱:۵). مسیحیان چون تحت رهبری عیسا هستند، با کلمات او که یکتا پسر می باشد با او نیایش می کنند و می گویند: «ای پدر ما...».

* آن‌ها در جریان سنت رسولان و کلیسا انجیل را می خوانند و بر آن تعمق می کنند. همین باعث می شود که با نور روح القدس در کلیسا شخص عیسا را بشناسند و پیام او را دریابند.

* مسیحیان با عیسا عمل می کنند. عیسا به آن‌ها گفته بود: «یک دیگر را محبت نمایید چنان‌که من شما را محبت نمودم». البته این محبت الاهی برای انسان‌های گناهکار سخت نیست بلکه غیرممکن می باشد. اما روح القدس به ما داده شده که خود همان محبت الاهی است (لوقا ۱۸:۲۷). مسیحیان می کوشند رفتار عیسا را در برابر انسان‌ها، خصوصا در برابر کوچکان و فقرایپریوی کنند. این دعوت موجب می شود که آن‌ها حتی گاهی تمام زندگی‌شان را در خدمت به دردمدنان، ایمان‌دار و غیرایمان‌دار، بدھند. این عیسا است که بدین ترتیب، به زندگی در محبت خدا برای همه‌ی انسان‌ها، ادامه می دهد. [همه‌ی انسان‌ها: چون او انسانیت ما را به عهده گرفته است.]

* همه آن‌هایی را که عیسا را می پذیرند آزاد و متحول می سازد تا مانند برادری به برادر بزرگترش، شبیه او شوند. در روز آخر، این عمل پایان می پذیرد و در نور خدا آشکار می شود و همه پیروزی عیسا و روحش را بر شراری که روی زمین هست، خواهند دید. در آن روز پرچلال تمام مخلوقات توسط روح القدس با همکاری کلیسا در مسیح جمع شده خدا را سپاس خواهند گفت (افسیان ۱:۱۰).

کلام کتاب مقدس

«ای قوم اسرائیل، این را بشنوید: چنان که خود آگاهید، عیسای ناصری مردی بود که خدا با معجزات و عجایب و آیاتی که به دست او در میان شما ظاهر ساخت، بر حقانیتش شهادت داد. آن مرد بنا بر مشیت و پیش‌دانی خدا به شما تسلیم کرده شد و شما به دست بی‌دینان بر صدیقیش کشیده، کشیده. ولی خدا اورا از دردهای مرگ رهانیده، برخیزاند، زیرا محل بود مرگ بتواند او را در چنگال خود نگاه دارد» (اعمال رسولان ۲:۲۲-۲۴).

تندرستان بلکه مریضان احتیاج به طبیب دارند [...] نیامده ام تا عادلان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم.» (متی ۱۲:۹-۱۳).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

- * انجیل مسیح
- * عیسا کیست؟
- * زندگی عیسا نجات دهنده ما
- * سخنی از رستاخیز
- * شخص مسیح (نویسنده: ولفرد دیوان)
- * عیسای ناصری
- * ریشه های تاریخی ایمان ما، جلد دوم [عهد جدید]
- * تمام کتاب هایی که از آن ها در این قسمت برگه ها نام بردہ شده موجود می باشند.

متن جهت مطالعه گروهی: مرقس ۱:۱-۱۱

بعضی از اسامی عیسا در عهد جدید:

مسیح: یوحنا ۶:۱۳؛ متی ۱۶:۱-۲۰؛ سمویل ۷:۲-۱۶؛ سمویل ۹:۱۶-۱۲؛ مزمور ۱۳۲:۱۷.
پسر داوود: مرقس ۱:۱۰؛ ۱۱:۴۷؛ ۱۰:۱۱؛ ۱۲:۳۵-۳۶؛ مکافه ۳:۷؛ ۷:۲؛ سمویل ۷:۱۲-۱۶؛ اشعیا ۳:۵-۵۵.
پسر انسان: متی ۸:۲۰؛ ۲۰:۱، ۱۳:۱۶؛ مکافه ۱:۱۳؛ حزقيال ۲:۱؛ دانیال ۷:۱۳.
بره: یوحنا ۱:۲۹-۳۱؛ یوحنا ۳:۴-۵؛ مکافه ۵:۵، ۵:۱۳-۱۲، ۸:۱۷؛ ۷:۱۳-۱۷؛ ۷:۱۹؛ ۷:۹-۱۲؛ خروج ۷:۵-۱۳؛ اشعیا ۳:۷.
نجات دهنده: متی ۱:۲۱؛ اعمال ۴:۱۲؛ ۴:۴؛ یوحنا ۴:۴-۵؛ مزمور ۲۵:۵.
خدام: لوقا ۱:۶۹؛ اعمال ۴:۸؛ ۲۵:۸؛ ۲۱:۱۲-۱۸؛ ۲۱:۱؛ ۲۱-۱۸:۱۲؛ پتروس ۲:۲۵-۲۲؛ اشعیا ۱:۴۲-۱:۴۹؛ ۴:۱-۱:۴؛ ۵:۰؛ ۱۱-۱۳:۲۵؛ ۱۱-۴:۵۰.
کاهن بزرگ: عبرانیان ۶:۲۰-۲۰:۹؛ ۲۰:۹-۲۸؛ خروج ۴:۲۹؛ ۴:۲۲.
خداآوند: اعمال ۳۶:۲؛ یوحنا ۱۰:۲۸؛ ۲۰:۲۰؛ مکافه ۲۰، ۲۱، ۲۲؛ پیدایش ۱۵:۲، ۲:۱۵؛ مزمور ۱۰:۱۱.
پسر خدا: لوقا ۱:۰؛ ۱۰:۲۲؛ ۲۲:۲۲؛ ۶۹:۲۲؛ ۲۲:۲۲؛ ۳:۱۶-۱۸؛ یوحنا ۱:۱۸-۱۸؛ عبرانیان ۱:۱-۴؛ خروج ۴:۴-۲؛ ۲۳-۲۲:۴.
سمویل ۷:۷؛ هوش ۱۱:۲.
وغیره: کلام یا (سخن خدا)، رساخیز و حیات، راه، نور، سرچشمه، شبان نیکو، داماد، نان حیات، «من هستم»، داور عادل، الف و بیا، اول و آخر، شاهد، آن «امین»، قدوس (ر. ک مکافه ۳-۲ و ...).